biuletyn informacyjny

Konfederacji Polski Niepodległej

nr. 25	pismo wewnątrzorganizacyjne	kwiecień 1992

Z okazji Świąt Wielkanocnych
1992 roku
wszelkiej pomyślności,
szczęścia, pogody ducha,
wszystkim strukturom i członkom
Konfederacji
życzy CKAB - KPN

FORMOWANIE KOALICJI

Parę tygodni temu premier Olszewski powiedział w Sejmie, że pora skończyć z politycznymi zabawami w formowanie koalicji, a czas najwyższy utworzyć solidną większość rządową. Od tej pory zabawy te jakby nasiliły się. Trwają kolejne rundy rozmów, w najlepszym wypadku kończące się stwierdzeniem, że wszyscy doszli do jednomyślnego wniosku, iż rozmowy należy prowadzić. Konfederacja w tym nie uczestniczy. Padają pytania: dlaczego?

Stanowisko KPN jest bardzo proste. Uważamy, że należy bronić demokracji. Walczyliśmy przez długie lata o niepodległość i demokrację, naród polski zapłacił za to wielką cenę. Dzisiaj, kiedy rozpadły się zarówno PZPR i ZSRR i kształtuje się Trzecia Rzeczpospolita, nie możemy godzić się, aby tak niefrasobliwie roztrwaniać i niepodległość i demokrację.

Demokracja polska formuje się wedle modelu parlamentarno- gabinetowego. Być może w przyszłości przyjmiemy inny model ustrojowy demokracji, np. prezydencki. W tym modelu kluczową rolę w państwie spełnia Sejm. Ma on dwie główne funkcje: stanowienia ustaw oraz

powoływania rządu. Z pierwszą funkcją - ustawodawczą - Sejm I kadencji radzi sobie wystarczająco dobrze. Z drugą nie radzi sobie zupełnie. Aby spełniać tę funkcję, Sejm powinien zorganizować się politycznie, to znaczy wytworzyć trwałą większość - która będzie bazą polityczną rządu, oraz jednolitą mniejszość - opozycję. W obecnym Sejmie nie jest to łatwe, bowiem jest on podzielony na wiele grup i grupek. Nie zwalnia go to jednak z obowiązku wytworzenia większości. Bez większości Sejm nie może funkcjonować. Wówczas jedynym rozwiązaniem jest przeprowadzenie nowych wyborów, aby powstał Sejm funkcjonalny.

Co dzieje się jednak, jeśli do nowych wyborów się nie dopuszcza? To co możemy obserwować dzisiaj: rząd nie jest w stanie rządzić, a nawet nie bardzo ma czas zajmować się państwem. Główny wysiłek kieruje na to, żeby skupiać koło siebie czasową większość, pozwalającą na przepchnięcie jakiejś sprawy przez Sejm. Takie zabawy w koalicję, by użyć określenia premiera Olszewskiego - jakie widzimy obecnie. Jeśli nie powstanie trwała większość, rząd nie będzie mógł rządzić. Chyba, że stworzy większość, zdolną do rządzenia krajem. Jeśli chcemy zachować demokrację, musi albo powstać ta większość, albo trzeba rozpisać nowe wybory.

Przed niedawnymi wyborami w Wielkiej Brytanii prognozowano,że żadna z partii nie uzyska większości. Na szczęście dla Wielkiej Brytanii do tego nie doszło. Ale gdyby rzeczywiście prognozy okazały się słuszne, z góry zapowiadano, co musi nastąpić: nowe wybory na jesieni. W Anglii wszyscy zdają sobie sprawę z takiej konieczności, w Polsce jeszcze nie.

Oczywiście, w warunkach braku większości parlamentarnej i wstrzymaniu się od nowych wyborów też można powołać stabilną władzę, niezależną od parlamentu, a więc opartą nie na woli wyborców, lecz np. na policji czy wojsku. Jest to możliwe, ale oznacza koniec demokracji.

Czy obecny Sejm jest w stanie wytworzyć większość? Naszym zdaniem tak. W grę wchodzą dwa rozwiązania: szeroka koalicja, która przybiera obecnie postać koalicji dziesięciu, albo węższa nieco, ale dysponująca nie mniejszą ilością mandatów koalicja centroprawicowa. Obie te potencjalne koalicje różnią się składem, ale przede wszystkim programem. Za każdym razem dochodzi do jakiegoś kompromisu, ale generalnie oceniając, koalicja dziesięciu realizowała będzie program kontynuacji, a koalicja centroprawicowa nowy program walki z recesją. Konfederacja mogłaby uczestniczyć tylko w tej drugiej koalicji. W koalicji dziesięciu nie możemy natomiast uczestniczyć, bowiem gdybyśmy w niej uczestniczyli oznaczałoby to poparcie dla programu, który uważamy za szkodliwy dla Polski.

Najbliższy czas przyniesie rozstrzygnięcia. Czy powiedzie się próba stworzenia koalicji dziesięciu - od KLD po ZChN? Jeśli nie, czy będzie zdolna powstać koalicja centroprawicowa? Jeśli też nie - to czy rozpisane zostaną nowe wybory?

Odpowiedzi na te pytania określą los naszej demokracji, a także przyszłości Polski, być może na długie lata.

Wydział Polityczny-KPN

KRONIKA WYDARZEŃ - Z ŻYCIA KPN - KRONIKA WYDARZEŃ - Z ŻYCIA KPN

IV KONGRES KPN

Ponieważ obszerne relacje oraz wszystkie materiały będące efektem prac IV Kongresu KPN będą wydrukowane i opublikowane w osobnym, szerokim wydaniu poświęconym wyłącznie temu wydarzeniu, w przedstawionym dzisiaj Państwu Biuletynie zamieszczamy jedynie chronologiczny przegląd wydarzeń związanych z Kongresem.

* * * * *

IV Kongres KPN rozpoczął się Mszą Św. w "zaprzyjaźnionym" od lat kościele Św.Trójcy w Warszawie, w której udział wzięli niemal wszyscy przedstawiciele kierownictwa KPN. Po jej zakończeniu zebrani udali się na salę obrad IV Kongresu.

FOTO: Jacek Sielski

Uroczystego otwarcia Kongresu dokonał W.Pęgiel. Po wprowadzeniu Sztandaru KPN i odśpiewaniu "Pierwszej Brygady" głos zabrał Przewodniczący KPN - Leszek Moczulski, który przypomniał delegatom historię powstania KPN, jej długą i ciężką drogę do uzyskania obecnej pozycji politycznej, zcharakteryzował aurę otaczającą poprzednie Kongresy i trudności z ich organizacją. Wspomniał o wielu ludziach, którzy nie szczędzili sił w pracy na rzecz Niepodległości. Przedstawił sytuację w jakiej KPN znajduje się obecnie i jakie najważniejsze zadania stoją przed nią w najbliższej przyszłości. Wystąpienie to sala przyjęła długotrwałymi oklaskami na stojąco, skandując imię Przewodniczącego: Leszek...Leszek...!!!

FOTO: Jacek Sielski

Następnie odczytano AKT IV-go KONGRESU, który został przyjęty przez aklamację. Wyrażono w nim wolę i konieczność dalszego istnienia Konfederacji i realizacji jej celów dla dobra Ojczyzny.

Obecny na Kongresie Przewodniczący Ligi Niepodległości Polski - Jerzy Ostoja-Koźniewski - odczytał delegatom Akt Ligi Niepodległości Polski zawierający stwierdzenie rozwiązania się Ligi i przyłączenia jej członków oraz struktury do KPN.

Po części uroczystej przystąpiono do realizacji zaproponowanego porządku. Na przewodniczącego obrad powołano A.Ostoję-Owsianego, A.Słomkę i D.Wójcika, na sekretarzy: M.Janiszewskiego i W.Pęgiela. Minutą ciszy uhonorowano cześć zmarłych członków KPN. Następnie powitano przybyłych zaproszonych gości. Byli wśród nich: przedstawiciele Belwederu prof. Janusz Ziółkowski oraz Andrzej Zakrzewski, marszałek Sejmu Wiesław Chrzanowski, przedstawiciele ugrupowań politycznych: Waldemar Pawlak, Antoni Furtak a także Zofia i Zbigniew Romaszewscy, prof. Edward Nowak, W. Stawarz, Stanisław Helski, prof. Franciszek Marek.

FOTO: Jacek Sielski

Referat programowy IV-go Kongresu wygłosił Krzysztof Król. W swoim wystąpieniu uznał, że po latach walki o Niepodległość nadszedł czas odbudowy mocy Kraju, tworzenia podstaw zasobności jego obywateli, kreowania demokratycznego i sprawiedliwego ładu państwowego. Należy stworzyć państwo funkcjonalne, z prawidłowo działającym systemem prawnym, zaspokajające potrzeby obywateli. Reformy gospodarcze i systemowe są potrzebą chwili, Polska nie może już dłużej trwać w obecnym marazmie.

Po tym wystąpieniu delegaci wybrali następujące robocze komisje: skrutacyjną, programową, statutową, organizacyjną i regulaminową.

Piotr Aszyk, komisarz Wyborczy IV Kongresu złożył sprawozdanie z przebiegu wyboru delegatów. Po tym przyjęto uchwałę o ważności

FOTO: Jacek Sielski

obrad IV Kongresu, a następnie Przewodniczący Sądu KPN K.Kamiński przedstawił w zastępstwie Komisji Rewizyjnej rozliczenie finansowe.

Krótka dyskusja poprzedziła przyjęcie uchwały o absolutorium dla ustępujących władz.

D.Wójcik przedstawił projekt statutu KPN, po wysłuchaniu wielu uwag i propozycji z sali projekt został odesłany do Komisji Statutowej Kongresu. Na zakończenie pierwszego dnia obrad rozpoczęto dyskusję programową przerwaną głosowaniem nad przedstawionym projektem statutu. Statut został przyjęty, lecz zobowiązano nowo wybraną Radę Polityczną do naniesienia poprawek redakcyjnych.

Drugi dzień IV Kongresu rozpoczęto od wyboru przewodniczącego KPN. Zostali zgłoszeni dwaj kandydaci: L.Moczulski i A.Sengebusch, lecz ten drugi nie wyraził zgody na kandydowanie. Ponieważ pozostał jeden kandydat delegaci zdecydowali o jawnej formie głosowania. Przewodniczącym KPN został na kolejną kadencję wybrany Leszek Moczulski. Oczekując na wyniki wyborów kontynuowano rozpoczętą pierwszego dnia dyskusję programową.

FOTO: Jacek Sielski

Kongres zdecydował o wyborze 15 osób w skład Rady Politycznej (na 21 miejsc - możliwość dokooptowania). Zgłoszono 43 kandydatów z czego 7 nie wyraziło zgody. Do wyborów przystąpiło więc 36 kandydatów. W wyniku tajnego głosowania do Rady Politycznej KPN wybrano następujące osoby:

1) Andrzej Ostoja-Owsiany - 234 głosy
2) Dariusz Wójcik - 227 "
3) Krzysztof Król - 204 "
4) Piotr Aszyk - 198 "
5) Andrzej T.Mazurkiewicz - 198 "
6) Adam Słomka - 190 "
7) Wojciech Pęgiel - 173 "
8) Adam Sengebusch - 172 "
9) Michał Janiszewski - 158 "
10) Leszek Golba - 131 "
11) Andrzej Terlecki - 129 "
12) Maciej Popenda - 121 "
13) Janusz Koza - 110 "
14) Tomasz Karwowski - 101 "
15) Artur Then - 95 "

W głosowaniu jawnym wybrano 5-osobową Komisję Rewizyjną KPN. Ze zgłoszonych 12 kandydatów największą ilość głosów zebrały następujące osoby:

1) Iwona Zakrzewska - 142 głosy
2) Tadeusz Paszkowski - 139 "
3) Jarosław Wartak - 127 "
4) Bogumiła Ramska - 116 "
5) Sławomir Neuman - 103 "

Po zakończeniu dyskusji programowej oraz zakończeniu prac przez Komisję Programową i Regulaminową przegłosowano przedstawione projekty uchwał. Teksty te opublikujemy, jak zostało to zapowiedziane na wstępie, w zbiorze materiałów z IV-go Kongresu.

Od strony organizacyjnej na szczególne uznanie zasłużyły: służba ochrony Kongresu

FOTO: Jacek Sielski

kierowana przez p. Olafa Kołakowskiego, (doprawdy ciężko było przejść przez zastawione przez nich "sito") - oraz służba medyczna, która na szczęście nie musiała interweniować w żadnych poważniejszych przypadkach (ok. 30 porad i pomocy doraźnej).

Znaczna część Kongresu była zamknięta dla dziennikarzy. Wychodząc naprzeciw dużemu zainteresowaniu środków masowego przekazu, przed oficjalnym zamknięciem obrad zorganizowana została konferencja prasowa. Przewodniczący KPN Leszek Moczulski zapoznał dziennikarzy z efektami dwudniowych prac, odpowiadał na liczne zadawane pytania.

RADA POLITYCZNA

05.04.1992r

Pierwsze po IV Kongresie KPN posiedzenie Rady Politycznej KPN w nowowybranym składzie odbyło się w Krakowie. Miejsce i termin zaplanowano wcześniej, uważając za stosowne, aby kolejną kadencję pracy R.P. rozpocząć od uroczystej wizyty w Krypcie marszałka J.Piłsudskiego na Wawelu. Po oddaniu hołdu Marszałkowi II Rzeczypospolitej udano się na zebranie do siedziby Biur Poselskich KPN w Krakowie.

Posiedzenie otworzył L.Moczulski proponując następujący porządek:

1) Sytuacja polityczna w kraju
2) KPN po IV Kongresie
3) Ukonstytuowanie Rady Politycznej.

Ad. 1

L.Moczulski w swoim wystąpieniu podkreślił fakt narastania kryzysu rządowego. Przedstawił ocenę "gier politycznych" prowadzonych przez poszczególne partie wchodzące w skład i będące poza istniejącą koalicją rządową. Opierając się na publikowanych ostatnio wynikach badań opinii publicznej wskazał na stale rosnące poparcie społeczne dla KPN. Stwarza to daleko idące możliwości zarówno polityczne jak i organizacyjne. Konfederacja ma otwartą drogę wejścia do rządu, lecz analizując wszystkie dodatnie i ujemne strony podjęcia takiej decyzji powinniśmy okazać daleko idącą czujność i ostrożność.

K.Król zauważył, że KPN po wejściu do Rządu będzie musiała wziąć na siebie odpowiedzialność za efekty pracy tego rządu. Klęska rządu będzie równoznaczna z klęską KPN. Należy, jego zdaniem, kontynuować grę polityczną co pozwoli nam na:

- umocnienie prestiżu KPN, przełamanie izolacji, wpływanie na kształtowanie opinii publicznej.

Podobny pogląd, rozszerzając te tezy, mieli inni dyskutanci. Uznano za konieczne podjąć działania mające na celu pozyskanie odpowiedzialnej, fachowej kadry oraz stworzenie własnej gazety. Podkreślono konieczność umocnienia struktur KPN.

Ad. 2

W tej części posiedzenia Rada Polityczna wybrała ze swego grona Stałą Komisję. W jej skład weszli:

L.Moczulski
M.Janiszewski
K.Król
D.Wójcik
A.Słomka

Następnie przystąpiono do wyborów dwóch wiceprzewodniczących. Przez aklamację wybrani zostali: Krzysztof Król i Adam Słomka.

Szefem CKAB został wybrany M.Janiszewski.

Zgodnie ze Statutem, Krzysztof Kamiński złożył rezygnację z funkcji Prezesa Sądu KPN, jednak funkcja ta została mu ponownie powierzona przez Radę Polityczną.

W celu usprawnienia pracy wewnątrzorganizacyjnej powołano siedem komisji, które mają prowadzić nadzór nad funkcjonowaniem odpowiednich pionów:

1) Komisja organizacyjno-kadrowa - P.Aszyk, M.Janiszewski, W.Pęgiel
2) Komisja polityczna - K.Król, J.Koza, A.Segenbusch
3) Komisja rządowa - A.Ostoja-Owsiany, W.Pęgiel, A.Mazurkiewicz
4) Komisja d/s mass-mediów - A.Słomka, A.Terlecki, A.Then
5) Komisja gospodarcza - M.Janiszewski, M.Popenda
6) Komisja d/s Zw. Strzeleckiego - A.Słomka, L.Golba
7) Komisja d/s Zw. Zawodowych - T.Karwowski

Rada Polityczna mocą uchwały powołała Krzysztofa Błażejczyka na odpowiedzialnego sekretarza d/s mass-mediów.

W wyniku prac nad tzw. "planem stu dni" wyłoniono rzeczników odpowiedzialnych za

poszczególne resorty w "gabinecie cieni" KPN. Nie wszystkie działy gospodarki państwa zostały "obsadzone" personalnie. lecz prace trwają nadal.

Wstępnie R.P ustaliła, że będą nimi:

1) Resort Obrony i Bezpieczeństwa Narodowego - W.Pęgiel
2) Resort Sprawiedliwości - A.Ostoja-Owsiany
3) Departament d/s inwalidów, emerytów i rencistów - Z.Łenyk
4) Resort Zdrowia - M.Tokarzewski
5) Resort Spraw Wewnętrznych - L.Golba
6) Resort d/s Samorządowych - A.Terlecki

Do wykorzystania pozostali m.in. R.Gitis, M.Lewandowski, Z.Skorecki.

Wybrano osoby upoważnione do podpisywania dokumentów finansowych: D.Wójcik, A.Słomka, M.Janiszewski, K.Król, L.Moczulski.

J.Koza (nowo wybrany członek R.P) złożył rezygnację z pełnienia funkcji szefa Okręgu Kieleckiego i zaproponował na to miejsce Dionizego Krawczyńskiego. Propozycja została przyjęta przez Radę.

Michał Janiszewski został powołany do pełnienia funkcji sekretarza Rady Politycznej.

Ustalono, że na następne posiedzenie Rady Komisja Statutowa przedstawi do zatwierdzenia zredagowany tekst Statutu KPN (zgodnie z zaleceniem IV-go Kongresu).

Zobowiązano A.Słomkę do przedstawienia projektu funkcjonowania referatu wiejskiego i d/s młodzieży.

J.Koza poinformował o zamiarze zorganizowania w Kielcach zlotu studentów należących do NZS, który razem z KPN powołają Studenckie
Porozumienie Młodzieżowych Organizacji Niepodległościowych. Planowany termin - 2 maja 1992 roku.

Następne posiedzenie Rady Politycznej - 25.04.92r.

* * * * *

Dnia 13.04.1992r. w siedzibie KPN w Warszawie odbyła się konferencja prasowa poświęcona podsumowaniu tzw. "planu stu dni" oraz tworzących się koalicji. W konferencji wzięli udział: L.Moczulski, K.Król, K.Błażejczyk, Z.Adamczyk. Przybyło ok. 40 dziennikarzy z prasy, radia i TV. Przewodniczący KPN poinformował zebranych o efektach prac związanych z zakładanymi przez Konfederację procesami reformowania państwa w dziedzinach: politycznej, społecznej i gospodarczej. Przedstawił istotę tzw. "gabinetu cieni", podkreślając jego programowy a nie personalny charakter. Podkreślił gotowość przystosowania się struktur KPN do ewentualnego nowego podziału terytorialnego kraju. Konfederacja musi podjąć bardziej sprężyste, dynamiczne i efektywne działania w każdej gminie. Stwierdził, że Polska potrzebuje silnego rządu i koalicji, dlatego też przedstawienie na tym etapie alternatywnego składu rządu proponowanego przez KPN, byłoby niekorzystne w tym momencie dla kraju. Zapowiedział serię wyjazdów zagranicznych, przeprowadzenie rozmów i konsultacji z przedstawicielami lobby politycznych i gospodarczych.

FOTO: Jacek Sroka

W obecnym procesie tworzenia koalicji KPN nie bierze udziału ze względu na proponowany program kontynuacji. Brak w nim spójnych i przełomowych elementów dotyczących walki z recesją, bezrobociem i inflacją.

Zdaniem KPN, tworząca się koalicja "10-ciu" nie jest zdolna do przeprowadzenia zasadniczych reform. Nie oznacza to jedank, że Konfederacja nie prowadzi i nie inicjuje rozmów. Szczególnie zaawansowane są z PSL i PL. Mają one na celu wypracowanie nowego programu, który mógłby być prezentowany min. z trybuny sejmowej.

Po wystąpieniu L.Moczulskiego dziennikarze zadawali dużo pytań dotyczących m.in. spotkania Przewodniczącego w Belwederze, warunków wejścia KPN do koalicji, spotkań z Premierem, scenariusza wyborczego, możliwości współpracy z lewicą, roli 3000 osób skierowanych przez KPN do kontaktów z zakładami pracy, planu wyjazdów zagranicznych.

Zbigniew Adamczyk

KOMUNIKAT

Konfederacja Polski Niepodległej i Związek Strzelecki "STRZELEC" zapraszają wszystkich chętnych do wzięcia udziału w BIEGU w rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 Maja, który przebiegać będzie ulicami Kielc 3 MAJA 1992r.

Współorganizują: KS "Budowlani", Akademicki Związek Sportowy, Niezależne Zrzeszenie Studentów, Organizacja Studencka KPN. Atrakcyjne nagrody zapewniają sponsorzy:

Agencja Turystyczna "PANACEUM", Przedsiębiorstwo Usługowo-Budowlane "PIASECKI"
"ECHO DNIA"
Urząd Miejski
Zakład Ubezpieczeń "WESTA"
Wyższa Szkoła Pedagogiczna

Zgłoszenia zawierające: imię i nazwisko, datę urodzenia, miejsce zamieszkania prosimy kierować na adres:
1. Konfederacja Polski Niepodległej, Sienkiewicza 76 p.47, 25-950 Kielce
2. Związek Strzelecki "Strzelec", WDK im. J.Piłsudskiego, Sciegiennego 6 p.12, 25-030 Kielce

Ostateczny termin nadejścia zgłoszeń - 29 kwietnia 1992r.
Bieg odbędzie się w trzech kategoriach:
- bieg chłopców do 15 r.ż. na dystansie 1400 m - godz. 12.00
- bieg dziewcząt do 15 r.ż. na dystansie 1400 m - godz. 12.45
- bieg otwarty dla wszystkich chętnych, którzy ukończyli 15 r.ż. na dystansie 3000 m - godz. 13.30.

Uczestnicy powinni zgłaszać się na godzinę przed rozpoczęciem biegu w hallu WDK, gdzie otrzymają karty identyfikacyjne. W biegu mogą uczestniczyć osoby posiadające książeczkę zdrowia z ważnymi badaniami lekarskimi.
Wszelkie dodatkowe informacje można uzyskać w biurze KPN-Kielce, tel.52121 (w godz.10-16).

KONFEDERACI

Ponawiam po raz kolejny prośbę o nadsyłanie do Biura Prasowego KPN wszelkich materiałów dotyczących działań Konfederacji na Waszym terenie, wycinków prasowych z prasy lokalnej i tekstów, które Państwa zdaniem powinny ukazać się w Biuletynie.
Niewątpliwie pozwoli to na ożywienie i zwiększenie atrakcyjności naszego pisma oraz pozwoli na przybliżenie i konfrontację wielu problemów, z którymi borykacie się na codzień.

Zbigniew Adamczyk

Z SEJMU I SENATU - Z SEJMU I SENATU

WYSTĄPIENIE W DEBACIE BUDŻETOWEJ POSŁA ZBIGNIEWA SKORECKIEGO3.03.92

PANIE MARSZAŁKU, PANIE PREZYDENCIE, PANIE PREMIERZE, WYSOKA IZBO!

Klub Parlamentarny Konfederacji Polski Niepodległej z niepokojem obserwuje manewry wokół budżetu i założeń polityki społeczno-gospodarczej na rok 1992. Tymczasem życie gospodarcze a zwłaszcza procesy produkcyjne ulegają dalszej destrukcji, zaś poziom życia społecznego - degradacji. Powierzenie prac projektowych nad budżetem w tak dramatycznym momencie dla Polski - panu ministrowi Wojciechowi Misiągowi, osobie współodpowiedzialnej za katastrofę budżetową w 1991 roku - źle wróży realności wykonania budżetu i realności szacunków zarówno wpływów, jak i wydatków budżetowych.
Budżet na rok 1992 należy czytać i rozważać łącznie z dwoma nastepujacymi dokumentami, a mianowicie: Założenia polityki pieniężnej na rok 1992, przygotowane przez Narodowy Bank Polski w marcu br. oraz mało znanym dokumentem poufnym Banku Światowego pt. "Polska - przekształcenia ekonomiczne na rozdrożu" z lutego 1992 roku. Klub Parlamentarny Konfederacji Polski Niepodległej zwraca szczególną uwagę Wysokiej Izby, iż podstawowe wielkości makroekonomiczne przyjęte w budżecie na rok 1992, jak i kierunki polityki budżetowej - w tym zwłaszcza oszczędności w wydatkach - są automatycznym przeniesieniem z

dokumentu Banku Światowego. Można więc przypuszczać, że pomysły znacznych podwyżek cen benzyny, innych paliw, energii, zniesienia dotacji do węgla i kolei, rozszerzenie zakresu podatku obrotowego, jak również ograniczenie świadczeń socjalnych zostały recypowane do budżetu państwa z dokumentu Banku Światowego bez zastrzeżeń!

Klub Parlamentarny Konfederacji Polski Niepodległej uważa, że filozofia konstrukcji budżetu jest błędna i została podporządkowana przyjęciu - jako wielkości "magicznej" i nieprzekraczalnej pięcioprocentowego progu deficytu budżetowego w stosunku do PKB (Produktu Krajowego Brutto) - co daje 65,5 bilionów złotych deficytu. Przyjęcie tego programu budzi liczne kontrowersje albowiem przesądza ono o wielkości wydatków finansowych z budżetu, mówiąc precyzyjniej - wymusza drastyczne cięcia w wydatkach, usługach publicznych tj. edukacji i służbie zdrowia, ogranicza konsumpcję, pogarsza warunki pracy i życia pracobiorców budżetowych, podnosi koszty utrzymania ludności, napędza inflację kosztową i pogłębia recesję. Oznacza to także dalszy upadek służb publicznych i bezpieczeństwa. Projektodawcy budżetu przyjęli linię kontynuacji gospodarczej dwóch poprzednich rządów w istocie bez zmian, pominąwszy kosmetyczne i hasłowe. Pod takim programem Klub Parlamentarny Konfederacji Polski Niepodległej się nie podpisze, gdyż jednym z naszych założeń jest przełom w myśleniu ekonomicznym i gospodarce!

Przyjęcie za niepodważalną zasadę, że najpierw musimy mieć zduszoną inflację a później będziemy mieli automatycznie sprawną gospodarkę rynkową - wydaje się zasadniczym nieporozumieniem. Przykładem, że może być inaczej są gospodarki i budżety takich państw, jak Republika Federalna Niemiec, Stany Zjednoczone, Wielka Brytania, jak również i Włochy, gdzie deficyty budżetowe zbliżone są do pięciu procent Produktu Krajowego Brutto. W latach siedemdziesiątych, w obliczu wielkiego kryzysu paliwowego i recesji niektóre państwa zachodnie takie, jak np Włochy i Grecja osiągnęły wskaźnik deficytu budżetowego sięgającego dziesięciu procent Produktu Krajowego Brutto. Tak więc Klub Parlamentarny KPN nie rozumie kategoryczności tezy o pięcioprocentowym deficycie budżetowym. Tym bardziej zastanawiająca jest tak silna presja Międzynarodowego Funduszu Walutowego i Banku Światowego na utrzymanie takiego deficytu w tym samym czasie, gdy kraje europejskie mające problemy budżetowe realizują coś wręcz odwrotnego, czyli to, co proponuje Konfederacja Polski Niepodległej. I tak: budżet Wielkiej Brytanii na rok 1992 proponuje dwukrotny wzrost deficytu budżetowego czyli dwustuprocentowy; proponuje również ulgi podatkowe dla przemysłu i zmiejszenie niektórych podatków i opłat, jak również stworzenie lepszych warunków do inwestowania.

Radzi się więc nam coś zupełnie odwrotnego niż samemu się stosuje. Czy to nie hipokryzja? która ma głębsze uzasadnienie w polityce prowadzonej przez poprzednie rządy i jest powielana przez tych samych ministrów bądź uczniów tej samej szkoły myślenia w obecnym rządzie? Widać wyraźnie, że twórcy projektu nie mogą wyrwać się z zaklętego kręgu monetarystycznych idei i nie mają docelowej wizji polskiej gospodarki - a w związku z tym nie przewidują praktycznych i możliwych do zrealizowania metod i środków przełamania recesji. Zastosowane zaś rozwiązania w projekcie budżetu doprowadzą - zdaniem Konfederacji Polski Niepodległej do ograniczenia popytu wewnętrznego, zarówno konsumpcyjnego jak i inwestycyjnego. Stwierdzamy również, iż sprowadzenie inwestycji finansowanych z budżetu do wielkości ok. jednego procenta Produktu Krajowego Brutto jest najniższym wskaźnikiem na świecie.

Za nierealne Klub Parlamentarny Konfederacji Polski Niepodległej uznaje wielkości: po pierwsze wzrost zerowy w całej gospodarce w 1992 roku - bowiem produkcja spada a w projekcie nie przewidziano żadnych mechanizmów hamujących ten spadek. Po drugie -nie osiągalny jest założony poziom rentowności - 5,8%. Jeżeli w 1992 roku nastąpi spadek produkcji, to jest jasne, że jeszcze szybciej spadnie zatrudnienie - również z tego powodu poprawa rentowności nie jest możliwa. Po trzecie - wzrost eksportu o 3% zdaniem Konfederacji Polski Niepodległej też nie jest możliwy, ponieważ bardzo szybko obniża się opłacalność eksportu - vide stały kurs dolara do końca roku (14.700 zł). "Ratowanie się" producentów przed stratami ucieczką "w eksport" było skuteczne pod koniec 1991 roku. Po czwarte - wzrost importu o 2,5%. Założenie pozornie korzystne lecz nie dla Klubu KPN albowiem brakuje mechanizmów w budżecie hamujących wzrost importu konsumpcyjnego na korzyść importu dóbr inwestycyjnych i wzrostu konsumpcji krajowej. Po piąte - nierealny wydaje się też dla Klubu KPN zatrzymanie spadku zatrudnienia w granicach 400 tysięcy osób w dużych zakładach pracy; do tego pomija się fakt, że taka redukcja pociągnie za sobą redukcje zatrudnienia w średnich

i małych przedsiębiorstwach w sektorze prywatnym i w sferze budżetowej przy utrzymującej się lub nawet pogłębiającej się recesji. Wg szacunków KPN rozwiązania budżetowe rządu wymuszą wręcz przyrost bezrobocia o ok. 1 milion osób lub więcej dając zatrważającą liczbę blisko 3 milionów bezrobotnych. Nawet z tego powodu Klub Parlamentarny KPN jest zdecydowanie przeciwny takim pomysłom. Wątpliwe wydaje się również utrzymanie wpływów budżetowych z takich podatków, jak dywidenda oraz PPWW ("popiwek"), podatek dochodowy od osób fizycznych, jak również ceł - w wysokości zakładanej w budżecie. Przedziwne wydaje się przerzucanie znacznych kosztów finansowych z budżetu centralnego na budżety gmin i województw poprzez rozszerzanie zadań w zakresie: oświaty, ochrony zdrowia i pomocy socjalnej bez zwiększenia udziału gmin w podatkach.

Reasumując - po pierwsze: budżet jest nadal prorecesyjny zamiast proprodukcyjny. Po drugie - głównym i jedynym właściwie źródłem oszczędności mają być cięcia w konsumpcji ludności i w wydatkach socjalnych. Brak również wariantowych a nawet awaryjnych rozwiązań na wypadek załamania polityki kontynuacji. Po trzecie - nie podjęto działań nakierowanych na ochronę rynku wewnętrznego. Po czwarte - nadmierny jest fiskalizm i obciążenia płac.

Tak więc zdaniem KPN budżet podyktowany jest prymitywnym serwilizmem wobec Międzynarodowego Funduszu Walutowego i Banku Światowego.

Nie mniej ważny dla KPN jest brak konkretnego stanowiska rządu dotyczącego zmian w tzw. ustawach okołobudżetowych.

Kończąc - chcielibyśmy skierować pytanie do pana ministra Andrzeja Olechowskiego. Który pan Olechowski jest prawdziwy? Czy ten obecny, przedstawiający się jako fundamentalny przeciwnik hiperinflacji, czy ten z lat osiemdziesiątych, wiceprezes Narodowego Banku Polskiego za prezesury prof. Baki, kiedy to uruchomiono prawdziwą hiperinflację?

Odpowiadamy także panu ministrowi Olechowskiemu na jego wątpliwości wyrażone w wywiadzie dla "Gazety Wyborczej" z dnia pierwszego kwietnia br. dotyczące budżetu i naszego doń stosunku, stwierdzając: panie ministrze, ten budżet jest nie do przyjęcia albowiem jest nierozsądny, nierealny, a co najważniejsze - dla Polski niekorzystny.

Bierzemy poprawkę, że pańskie wątpliwości co do fachowości oceny budżetu przez Klub Parlamentarny Konfederacji Polski Niepodległej były żartem związanym z datą, czyli Prima Aprilisem.

A teraz poważnie. Przypominam panu ministrowi, iż przestał pan być pracownikiem Banku Światowego - a jest pan ministrem rządu Rzeczypospolitej Polskiej i wyłącznie w jego interesie powinien pan działać!

Dziękuję za uwagę.

KOMUNIKATY

Warszawa, 8.04.1992 r.

W dniu dzisiejszym urodziła się Pierwsza Marszałkówna III Rzeczypospolitej. Szczęśliwym ojcem jest wicemarszałek Sejmu RP Dariusz Wójcik. Serdecznie gratulujemy małżonce Elżbiecie i panu Marszałkowi!

* * * * *

Warszawa, 8.04.1992 r.

Przedstawiciele środowisk twórczych spotkali się 3 kwietnia br. z posłami Klubu Parlamentarnego KPN aby przedyskutować rządowy projekt ustawy o prawie autorskim. Inicjatorem spotkania był wicemarszałek Sejmu RP Dariusz Wójcik i radca jego sekretariatu Grzegorz Cygonik. Wzięli w nim udział przedstawiciele Poltonu, ZAIKS-u, Polskich Nagrań, ZIC ZAC oraz ITI Video Home. Ze strony KPN uczestniczyli w spotkaniu posłowie: Andrzej T. Mazurkiewicz i Krzysztof Błażejczyk.

Wszyscy zebrani zgodzili się, że rządowy projekt zawiera wiele luk prawnych. Poseł Andzrej T. Mazurkiewicz w imieniu Klubu negatywnie ustosunkował się do kar przewidzianych w ustawie twierdząc, że średniej wielkości firmy pirackie są w stanie wyprodukować 10 mln kaset miesięcznie, więc grzywny, nawet bardzo wysokie nie stanowią dla nielegalnych producentów żadnych problemów, zaś Skarb Państwa traci na ich działalności około 30 bln zł rocznie. Straty autorów są równie wysokie.

Zapowiedziano dalszą kontynuację spotkań.

* * * * *

Warszawa, 8.04.1992 r.

W dniu 3 kwietnia br. w gmachu Sejmu odbyło się seminarium zorganizowane przez Klub Parlamentarny Konfederacji Polski Niepodległej, poświęcone kluczowym problemom budżetu państwa na rok 1992. W seminarium uczestniczyli eksperci ekonomiczni KPN: prof. Rafał Krawczyk, dr Aleksander Jędraszczyk i dr Janusz Szewczak oraz zaproszony doradca premiera Jana Olszewskiego - dr Dariusz Grabowski.

Wszechstronnie omówiono antyrecesyjny - alternatywny do projektu rządowego - program gospodarczy prezentowany podczas debaty budżetowej przez posłów KPN.

Profesor Rafał Krawczyk wskazał na trzy kierunki prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych: sektorowej, kapitałowej oraz przez leasing pracowniczy. Uznał przy tym, że ta ostatnia jest najbardziej racjonalna, "bo nawet z danych liczbowych wynika, że staje się ona coraz bardziej dynamiczna a pojawia się jako element samoobrony społecznej i gospodarczej". Profesor stwierdził także, iż mamy do czynienia z fałszowaniem statystyki i zaniżaniem wartości produkcji aby uciec od wyceny. Wszystko to może spowodować np. w końcu tego roku nie przewidziany wzrost dochodów w sektorze sprywatyzowanym. Efekt dla budżetu - mimo wszystkich cięć oszczędnościowych - może być korzystny: zmniejszają się wpływy z tytułu dywidendy i "popiwku".

Doradca premiera, dr Dariusz Grabowski bardzo sceptycznie ocenił możliwości realizacji budżetu w kształcie zaprezentowanym przez rząd.

Dr Janusz Szewczak stwierdził, że obecnie w Sejmie idzie gra nie o budżet, lecz o specjalne pełnomocnictwa dla rządu, projekty ustaw okołobudżetowych oraz "małą konstytucję". Proponowany budżet hasłowo ma być jednocześnie antyrecesyjny i dławić inflację, a tych dwóch rzeczy nie da się wg J. Szewczaka pogodzić: "Walcząc z inflacją możemy mieć najsilniejszy pieniądz w Europie, nie mając już gospodarki, służb państwowych i socjalnych. Istnieje natomiast wiele państw w Europie, które mają sprawną gospodarkę i znaczny deficyt budżetowy". Uznał on również, że dla wyjścia z zapaści gospodarczej niezbędne jest spełnienie trzech warunków: rządzący muszą podejmować konkretne decyzje; ci decydenci muszą kierować się patriotycznym podejściem do interesu narodowego; i najtrudniejszy warunek - społeczeństwo musi komuś uwierzyć, a "wiarygodnym ugrupowaniem jest na pewno KPN".

* * * * *

Warszawa, 10.04.1992 r.

Pod koniec marca poseł Zbigniew Skorecki przebywał na Ukrainie. Spotkał się tam z przewodniczącym Komisji Spraw Zagranicznych Parlamentu Ukrainy p. Pawłyczko (z Demokratycznej Partii Ukrainy), oraz przedstawicielami Partii Republikańskiej - pp. Łukianienką i Horyniem.Przy okazji rozmów dotyczących współpracy w dziedzinie budownictwa omawiano problemy natury politycznej. Spotkania dały okazję do bliższego poznania się i uzgodnienia stanowisk w wielu kwestiach. Wyrażono obopólną wolę dalszej, wszechstronnej współpracy.

Zebrał i opracował:
Mirosław Harasim

* * * * *

Warszawa,14.04.1992r.

"Afera, czy próba manipulacji?"

Z bardzo poważnym zarzutem wystąpił dziś przeciwko posłom KPN pos. Henryk Goryszewski (ZCh-N), przewodniczący sejmowej Komisji Polityki Gospodarczej, Budżetu i Finansów sugerując uchylanie się od pracy i niepoważne zachowanie, kiedy poseł Zbigniew Skorecki odmówił referowania w Sejmie rządowego projektu ustawy budżetowej.

Klub Parlamentarny KPN jest przeciwny rządowemu projektowi budżetu w prezentowanej formie gdy brak jest pakietu niezbędnych ustaw okołobudżetowych a liczne komisje sejmowe już teraz wykazują jego nierealność i domagają się zwiększenia wydatków na oświatę, służbę zdrowia i rolnictwo. Klub KPN uznaje także, iż szacunki i wielkości liczbowe przedstawiane w projekcie rządowym przez wiceministra Misiąga są niewiarygodne (chodzi tu między innymi o wielkość Państwowej Rezerwy Dewizowej) i nie da się skonstruować budżetu w oparciu o niepełne, bądź nieprawdziwe dane. Wobec powyższego Klub Parlamentarny KPN uważa za bezsensowne zajmowanie się takim projektem i utrzymywanie fikcji, że rząd zamierza walczyć z recesją i inflacją.

Referowanie w Sejmie rządowego projektu ustawy budżetowej godzącej w służby publiczne i zbyt gwałtownie ubożejące społeczeństwo przez posła Konfederacji Polski Niepodległej mogłoby być odebrane jako przyzwolenie, bądź cicha akceptacja dla tegoż projektu ze strony KPN. Czy o to chodziło posłowi Goryszewskiemu?

Druk: Dział Poligrafii KPN	CENTRALNE KIEROWNICTWO AKCJI BIEŻĄCEJ WARSZAWA 00-920, UL.NOWY ŚWIAT 18/20 tel. 26-40-02, 26-40-03; fax 26-14-00 Redaktor odpowiedzialny: Zbigniew Adamczyk	Numer zamknięto: 23.04.1992r.